

MP-44

ING. DANIEL ŘEHÁK

Vývoj tehdy nové zbraně nebyl nijak překotný. V roce 1939 vznikaly záměry a o rok později existovaly první dva prototypy. Na konci roku 1941 obdržela firma Haenel objednávku na 50 kusů pro armádní zkoušky. Už v létě 1942 byl jeden MKb-42(H) vybaven spouští s kladívkem, tedy pro střelbu z uzavřeného závěru. A to už šlo o budoucí MP-43. Protože Hitler se považoval za génia snad ve všech oborech lidské činnosti, zasáhl také do vývoje útočné pušky a na nějaký čas výslovně zakázal tyto zbraně vyrábět.

Naštěstí pro MP-44 a naneštěstí pro všechny, kdo byli proti Hitlerovi, tady byl německý ministr zbrojního průmyslu Albert Speer. Ten rozpoznal perspektivy zbraně, nebo si je alespoň nechal od někoho vysvětlit. Speer věřil na přínosnost zbraně a svolil ze svého postu ministra průmyslu k její výrobě. Hitlera nakonec přesvědčil kladný ohlas vojáků.

Od 1. října 1943 měla útočná puška MP-43 Hitlerovo pozhledání a výroba stoupala. Zatímco koncem roku 1942 a v zimě 1943 byly reálně vyrobeny stovky kusů měsíčně, od dubna 1943 už to byly tisíce (2179 za duben a 3044 kusů v květnu). Zbraň byla poprvé ve větší

míře vyzkoušena u vojsk a stoupala i výroba střeliva. Spotřeba střeliva ráže 8x33 mm (7,92x33) od května 1943 činila pět milionů kusů za měsíc. To je impozantní číslo, ale ve srovnání s tehdejšími 220 miliony puškových nábojů Mauser zase nic moc.

Zkouška

Wehrmacht se na začátku roku 1944 uvolil udělat takzvanou „velkou zkoušku“ a rozdal různým útvarům větší množství těchto zbraní. Největší dotaci z 10 000 dostupných MP-43/1 obdržela jednotka Ski Jäger Batalion 1 (1490 ks) a 22. divize wehrmachtu (1070 ks). Pro nás je zajímavé, že Ski-Jäger Batalion (v roce 1945 už Division) kapituloval

Tento článek je – spíše než exkurzem do historie – jakýmsi praktickým shrnutím faktů, která jsou známa o německých útočných puškách z druhé poloviny druhé světové války. Postupným vývojem útočné pušky MKb-42(H) konstruktéra Hugo Schmeissera (1884–1953) vznikla útočná puška MP-43. Později byla tato zbraň přejmenována na MP-44 a nakonec na StG-44.

na území Čech. U 22. divize jde zřejmě o jednotku známou později jako 22. Volks-Grenadier-Division, vedoucí boj především proti odboji na území bývalé Jugoslávie.

» Demontáž zbraně k čištění je poměrně jednoduchá